

Editorial

“DEU ANYS, DEU VOLUMS”

I vet aquí que la nostra revista, la “Revista de l’Alguer”, ha fet deu anys. Assegut al meu estudi, a la “banda de Ponent” de la mateixa mar Mediterrània que ens uneix, contemplo l’estesa dels seus volums en un prestatge de la meva biblioteca. Els seus llocs llueixen orgullosament el nom de la Barceloneta sarda, talment com les cues dels peixos d’aquest mar nostre llueixen l’escut quadribarrat del monarca catalanoaragonès, segons el cronista Bernat Desclot conta que l’almirall Roger de Llúria va dir-li al comte de Foix, ja fa molts anys. Deu volums, deu anys de feina, bé valen uns moments de reflexió i de celebració. Efectivament, durant aquest període de temps, una setantena llarga d’investigadors, d’arreu dels Països Catalans i de l’Alguer, però també de diferents punts de Sardenya, d’Europa i de l’Amèrica del Nord, han fet conèixer el resultat de les seves recerques a través de les pàgines de la “Revista de l’Alguer”. Recerques que abasten una vintena de camps científics: Antropologia, Art, Biologia, Dret, Espeleologia, Etnografia, Filologia, Filosofia, Folklore, Heràldica, Història, Lingüística, Literatura, Música, Pedagogia, Prehistòria, Sociolingüística, Teatre, Toponímia i Zoologia. Mai abans l’Alguer no havia estat un punt de difusió de coneixements científics com ho és ara, a través del nostre anuari. Per això actualment la revista fa arribar el nom de la seva ciutat a les biblioteques d’universitats i centres dels Països Catalans, Alemanya, l’Argentina, Àustria, Bèlgica, el Canadà, Eslovènia, Espanya, els Estats Units de l’Amèrica del Nord, França, Holanda, Hongria, Itàlia, Mèxic, Polònia, Portugal, el Regne Unit, Romania, Rússia, Suècia, Suïssa, l’Uruguai i Xile. Tot això és possible gràcies a una xarxa de col·laboracions de persones i entitats que van creure en aquest projecte i hi han continuat creixent quan el projecte va esdevenir realitat i a qui cal agrair el seu treball i, ben sovint, la seva amistat: des del comitè científic —entre els qui desgraciadament enyorem Joan Ainaud de Lasarte i Josep M. Llompart— als impressors i compaginadors, des del secretariat i el comitè de redacció a la Fundació del Banco di Sardegna, la Regione Autonoma della Sardegna, l’Azienda Autonoma di Soggiorno e Turismo de l’Alguer, el Servei d’Ensenya-

ment del Català del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i, novament, del Municipi de l'Alguer. I sobretot, si se'm permet dir-ho, al director de la revista, l'amic Rafael Caria, sense l'entusiasta tossuderia del qual tots sabem que la "Revista de l'Alguer" no hauria estat possible. A tots, doncs, l'enhorabona i el desig de noves energies per prosseguir tan noble tasca.

August Bover i Font
Universitat de Barcelona